

## Arrest

nr. 138 157 van 9 februari 2015  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 26 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 oktober 2014 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. MAESELE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U zou over de Indische nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kannur, Kashmir. U zou als dagarbeider gewerkt hebben. Via een brief zou u aan een baan als chauffeur geraakt zijn. Op de tweede dag van uw nieuwe job, zou uw baas, Bittu, u gevraagd hebben om hem en een vriend te vervoeren.*

*Tijdens het rijden werd u plots afgesneden door een ander voertuig. Uw baas en zijn vriend stapten uit en er ontstond een woordenwisseling met de twee personen in het andere voertuig. U zou de indruk hebben dat beide partijen elkaar al kenden. De vriend van uw baas zou een revolver hebben bovengehaald en hij zou één van de twee personen hebben neergeschoten. U zou in uw voertuig zijn blijven zitten. Toen ze terug instapten zou men het revolver naast u gelegd hebben, waarna u het revolver per ongeluk aangeraakt zou hebben. Uw baas zou u die avond bezocht hebben en hij zou u aangeraden hebben om te vertrekken. U zou geld gekregen hebben. U zou met uw gezin naar Jalandher in de Punjab vertrokken zijn. Zes maanden later zou u van uw buur vernomen hebben dat enkele mannen op zoek waren naar u en ze zouden er mee gedreigd hebben u te doden. U zou een smokkelaar gecontacteerd hebben die u naar het Verenigd Koninkrijk zou brengen. U zou een vlucht naar Moskou hebben genomen waar u een jaar verbleef. Op weg naar het Verenigd Koninkrijk zou u door de politie gecontroleerd zijn. U viel en brak hierbij beide benen. U verbleef een maand in een ziekenhuis in België en op 29 juli 2014 diende u een asielaanvraag in. U legde geen enkel document voor ter ondersteuning van uw asielrelaas.*

### **B. Motivering**

*Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.*

*Zo legde u vooreerst geen enkel bewijs van uw identiteit voor, terwijl dit gezien het belang van een bewijs van identiteit in elke procedure en dus ook in de asielprocedure verwacht mag worden.*

*Voorts beweerde u betrokken te zijn in een geval van verkeersagressie die mogelijks een voorgeschiedenis had. Dit is een lokaal voorval en een gemeenrechtelijk motief en het valt als dusdanig niet onder de voornoemde Conventie die immers voorziet in internationale bescherming van personen die hun land ontvlucht zijn vanuit een gegronde vrees voor vervolging op basis van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Nergens uit uw verklaringen bleek enige band met de Conventie. Het bleek hier om een extreem geval van verkeersagressie te gaan. U heeft een vermoeden dat beide partijen elkaar al kenden, maar u wist dit vermoeden op geen enkele manier te concretiseren.*

*Evenmin zijn er redenen om u, op basis van de door u aangehaalde vluchtmotieven, de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde vreemdelingenwet. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het incident waarbij u betrokken was voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog in 2011 plaatste, terwijl u voor het CGVS beweerde dat dit incident zich afspeelde in de laatste dagen van december 2012 (gehoorverslag CGVS p. 5). Bij confrontatie ontkende u enkel dit gezegd te hebben. Ook bleef u uiterst vaag over dit voorval. Zo kende u de naam van de vriend van uw baas (die het schot loste) niet, noch kende u de naam van het slachtoffer. U verklaarde dat dit voorval op de weg van uw dorp naar een ander dorp gebeurde, maar u weet niet meer welk dit andere dorp is. U weet niet waarover uw baas en zijn vriend en de twee andere betrokken vochten. U weet niet of de politie een onderzoek startte, noch weet u of de autoriteiten uw naam aan dit voorval binden. U kon niet aanhalen hoe uw tegenstanders achter uw identiteit kwamen, noch kon u een redelijk verklaring geven voor uw bewering dat deze mensen u in Jalandher, op zes uur rijden met de trein van Kannur, konden vinden (gehoorverslag CGVS p. 5, 6, 7). Uw vage en algemene verklaringen ondermijnen dan ook de ernst en geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees.*

*Voorts heeft u in België een ongeluk gehad waarbij u beide benen brak. U heeft hiervoor meer dan een maand in een Belgisch ziekenhuis doorgebracht. U was bereid om het gehoor voor het CGVS af te leggen en nergens bleek dat uw verwondingen invloed hadden op uw gehoor. Bovendien vallen medische problemen niet onder de voornoemde Conventie en kunt u zich hiervoor steeds tot de geijkte procedure wenden.*

*U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Verzoekschrift

#### 2.1.1. Middelen

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoeker voert derhalve een schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

### 2.2. Beoordeling

#### 2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

#### 2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad stelt vooreerst vast dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg en toont derhalve niet aan wanneer hij zijn land verlaten heeft en evenmin wanneer hij in België is aangekomen. Hij verklaarde met het vliegtuig gereisd te hebben vanuit Delhi naar een Rusland. Hij moet bijgevolg in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer hij uit India is vertrokken. De enkele omstandigheid dat verzoeker het gebruikte paspoort heeft afgegeven aan de smokkelaar omdat deze erom vroeg ontslaat verzoeker niet van de eigen verantwoordelijkheid die hij heeft ten aanzien van deze documenten. Deze verantwoordelijkheid vervalt niet nadat de smokkelaar om de afgifte hiervan heeft gevraagd. Verzoeker diende immers in redelijkheid het belang van deze documenten te onderkennen nu hij er van uit kon gaan dat de autoriteiten van het land, waar hij de bescherming van het vluchtelingenverdrag wenste in te roepen, van hem zouden verlangen de door hem gestelde identiteit, nationaliteit en gevolgde reisroute zo mogelijk met documenten te onderbouwen. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou hebben ondervonden ten gevolge van een geval van verkeersagressie. *In casu* gaat het om het louter gemeenrechtelijke problemen die geen enkel verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker komt om deze reden dan ook niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Dat verzoeker als *'onbeduidend man zonder fortuin'* of omwille van zijn Sikh-origine, zoals hij in zijn verzoekschrift beweert, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van zijn nationale overheden is een blote bewering die geenszins wordt ondersteund door concrete elementen.

#### 2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker komt evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus aangezien de vele vaagheden en tegenstrijdigheden in zijn relaas de geloofwaardigheid ervan ernstig ondermijnen. Zo (i) blijkt verzoeker het incident waarbij hij betrokken was voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog in 2011 te plaatsen, terwijl hij voor het Commissariaat-generaal beweerde dat dit incident zich afspeelde in de laatste dagen van december 2012, (ii) blijkt verzoeker de naam van de vriend van zijn baas (die het schot loste) niet te kennen, noch kende hij de naam van het slachtoffer, (iii) blijkt hij niet meer exact te

weten op weg naar welk ander dorp vanuit zijn dorp dit voorval gebeurde, maar hij weet niet meer welk dit andere dorp is, (iv) weet hij niet waarover zijn baas en zijn vriend en de twee andere betrokken vochten, (v) weet hij niet of de politie een onderzoek startte, noch weet hij of de autoriteiten zijn naam aan dit voorval binden, (vi) verzoeker kon niet aanhalen hoe zijn tegenstanders achter zijn identiteit kwamen, noch kon hij een redelijke verklaring geven voor zijn bewering dat deze mensen hem in Jalandher, op zes uur rijden met de trein van Kannur, konden vinden.

Verzoeker weerlegt op geen enkele wijze deze vele vaagheden en tegenstrijdigheden, noch geeft hij hiervoor een aannemelijke verklaring. Deze vaststellingen uit de bestreden beslissing blijven derhalve onverminderd overeind en worden door de Raad overgenomen.

Aan verzoeker kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend. Verzoeker brengt geen elementen bij en er zijn geen gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat de situatie in India van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER